

De datum van inwerkingtreding werd echter aan de Koning overgelaten.

Plannen voor de codificatie van de economische regelgeving bestaan reeds jaren. Zo werd in de periode 2007-2010 door Lambert Verjus, André Sapir, Ivan Verougstraete, Michel Jadot, Jacques Steenbergen, Jean-Claude Koene, Robert Geurts en Emmanuel Pieters met medewerking van Prof. K. Byttebier en Prof. R. Felkamp een ontwerp van geïntegreerd wetboek aangeleverd. In juli 2012 besliste de federale regering uiteindelijk de economische wetgeving in één wetboek te verzamelen.

De bestaande wetgeving wordt geactualiseerd en waar nodig hervormd en vervolgens gehergroepeerd volgens onderwerp in 17 Boekdelen.

Met de publicatie van Boek VIII en onderdelen van Boek I en II en onlangs de goedkeuring van twee wetsontwerpen aangaande Boek IX (Veiligheid van producten en diensten) en aangaande Boek IV (Bescherming van de mededinging) en Boek V (De mededinging en prijsevoluatie) door de wetgevende Kamers, lijkt een eerste fase van de totstandkoming van het Wetboek van economisch recht quasi voltrokken.

In een tweede fase, die voorzien was tussen februari en april 2013, dienen de teksten afgewerkt te worden voor Boek III (Vrijheid van vestiging, dienstverlening en algemene verplichtingen van de ondernemingen); Boek VI (Marktpraktijken en bescherming van de consument); Boek VII (Bescherming van de consument van financiële diensten en instrumenten); Boek XII (Recht van de elektronische economie); Boek XV (Rechtshandhaving); Boek XVII (Bijzondere rechtsprocedures, Titel 1. Voordeuring tot staking).

De ministerraad keurde daartoe reeds de nodige voorontwerpen goed dewelke na advies van de Raad van State aan de wetgevende Kamers zullen worden voorgelegd.

Ten slotte komen in de periode april-juni 2013 de overblijvende Boekdelen aan de orde, waaronder Boek X (Economische overeenkomsten); Boek XI (Intellectuele eigendom); Boek XIII (Overlegmechanismen); Boek XIV (Maatregelen voor crisisbeheer); Boek XVI (Buitengerechtelijke regeling van consumentengeschillen) en Boek XVII (Bijzondere rechtsprocedures, Titel 2. Procedure tot collectief herstel).

O.V.B. en K.B.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 25 februari 2013

Zaak: F.12.0094.N

BETEKENING EN KENNISGEVING

Wijze van betekening – Aan gekozen woonplaats

SIGNIFICATION ET NOTIFICATION

Mode de signification – Au domicile élu

Artikel 440, 2de lid van het Gerechtelijk Wetboek verwoordt het mandaat *ad litem* van de advocaat. Overeenkomstig dit artikel verschijnt de advocaat als gevolmachtigde van de partij zonder dat hij van enige volmacht moet doen blijken, behalve indien de wet een bijzondere lastgeving vereist.

Volgens artikel 39, 1ste lid van hetzelfde wetboek mogen de betekening en kennisgeving aan de woonplaats van de lasthebber van de geadresseerde gebeuren wanneer de geadresseerde bij hem woonplaats heeft gekozen.

De lastgeving eindigt, overeenkomstig artikel 2003 Burgerlijk Wetboek, door opzegging van de lastgeving door de lasthebber.

Indien een partij tijdens de procedure keuze van woonplaats doet bij haar raadsman, geeft deze partij aan haar advocaat een bijkomende lastgeving bovenop het voormelde mandaat *ad litem*.

Volgens het Hof maakt de omstandigheid dat de advocaat verklaart niet langer de raadsman van deze partij te zijn, waarbij zijn mandaat *ad litem* wordt beëindigd, tevens een einde aan de keuze van woonplaats en dit zonder dat vereist is dat die partij haar woonplaatskeuze heeft herroepen of dat de bijzondere lastgeving m.b.t. de keuze van woonplaats werd opgezegd.

O.V.B. en K.B.

Cour de cassation 24 janvier 2013

Affaire: C/11.0371.F

PROCEDURE JUDICIAIRE

Instruction de la cause – Conclusions – Généralités – Conclusions de synthèse

RECHTSPLEGING

Behandeling van de zaak – Conclusie – Algemeen – Syntheseconclusie

Suivant un arrêt de la Cour de cassation du 24 janvier 2013, la règle selon laquelle les dernières conclusions sont des conclusions de synthèse (art. 748bis C.jud.) est d'ordre public. Ceci signifie que le juge n'est tenu de répondre qu'aux dernières conclusions, même si les parties ont marqué leur accord pour qu'il s'agisse de conclusions additionnelles maintenant les conclusions antérieures.

O.V.B. et K.B.

Cour de justice de l'Union européenne 7 mars 2013

Affaire: C-343/12

PRATIQUES DU MARCHÉ

Pratiques illicites – Vente à perte